

1. KOPNIK (2) *sb m*

N sg kopnik (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przełożony, zwierchnik nad sześćdziesięcioma ludźmi (1) : Miąłto ná dzieśiátky rozdźielić: także zás ná kopy álbo ná łtá: áby Dzieśiátnik wiedźiał co fie w dziewiałci domiech dzieie: á kopnik álbo łetnik od dzieśiátnikow *GostGosp* 146.

*** *Dubium* (1) : *Supticius* [!], *copnyk BartBydg* 154.

ZZa